

[C. O. Pedersen.]

det, at der i Sygekasserne staar Folk med saadanne Indtægter og Formuer. Jeg vil ogsaa haabe, at den almindelige Befolkning føler sig noget stærkere forpligtet overfor den vedtagne Lov, end den højtærede Minister aabenbart synes at gøre, og om Venstre kan jeg sige, at vi vil ikke være med til at gennemføre dette Lovforslag og langt mindre være med til at gennemføre det hurtigt, saaledes som den ærede Ordfører sluttede sin Tale med at sige. Vi vil modsætte os det ikke blot ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, men ogsaa, fordi vi mener, at den Lovbestemmelse, der blev gennemført i 1927, maa prøves igennem, og det maa vise sig, hvor mange der uberettiget staar i Sygekasse. Nu kan de Herrer tale saa meget, de vil; at der er sket Misbrug, lader sig ikke under nogen Omstændighed bestride.

Carlsen-Skiødt: Under denne Sags Behandling har den højtærede Socialministers Cirkulære af 19. December forrige Aar gentagne Gange været nævnt, og derfor vil jeg ogsaa gerne omtale det med et Par Ord. Cirkulæret sætter som bekendt ud af Kraft Bestemmelsen i Sygekasselovens § 6, 2det Stykke, hvor der staar:

„De Indtægts- og Formuegrænser, som fastsættes i fremtidige Bekendtgørelser, skal være ens for alle de i 1ste Stykke nævnte Kategorier af Personer.“

I Cirkulæret udtaler Ministeren, at han anser det for uheldigt, at Personer af Arbejderklassen ikke under alle Omstændigheder er adgangsberettigede til Sygekasserne, og han henstiller derfor til Sygekasserne, at de i det Omfang, som det er muligt, udsætter Revisionen indtil videre. Det er oplyst — det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen var ogsaa inde paa det —, at Ministeren tilføjer, at Udsættelsen skal ske i Henhold til Loven eller i den Udstrækning, Loven tillader det. (*Socialministeren* [Steincke]: Hvad ellers?). Ministeren mener altsaa, at Udsættelsen skal ske i Henhold til Loven. Det forekommer mig, at Cirkulæret saa var ganske overflødig, enhver Sygekasses Bestyrelse vil selvfølgelig rette sig efter Loven og ikke foretage Udrensning, for at bruge den reviderede Form. Ministeren begrundet Cirkulæret med, at der er fremsat et Lovforslag, som, hvis det ophøjes til Lov, vil berøre ogsaa Sygekasserne. Dette er meget rigtigt, men denne Begrundelse vejer ikke saa forfærdelig meget for mig, man har før set, at fremsatte Lovforslag har en meget lang

Vej at tilbagelægge, inden de bliver til Lov, og i mangfoldige Tilfælde bliver fremsatte Lovforslag aldrig til Lov. Man kan intet vide derom, saa det forekommer mig, at Cirkulærets Begrundelse maa kaldes meget svag. For øvrigt er det min Opfattelse, at ingen Minister i et velordnet Samfund kan sætte bestaaende Love ud af Kraft ved Cirkulære; „Lov er Lov og Lov skal holdes“, er et bevinget Ord, der for en Del Aar siden blev brugt i det danske Parlament, og det er gyldne Ord. Som jeg allerede har nævnt, har Ministeren ændret det til, at Udsættelsen skal ske i Henhold til Loven, og jeg forstaar godt, at Ministeren vil sige: Ja vel, men jeg har heller ikke ved mit Cirkulære villet gøre Brud paa Loven; men saa forekommer det mig, at Loven vil kunne tale for sig selv. Naar Socialministeren nu har fremsat dette Lovforslag om Ændring af § 6, 2det Stykke, i Sygekasseloven, gaar jeg indtil videre ud fra, at dette Skridt er foretaget ud fra den meget rigtige Opfattelse, at det nævnte Cirkulære vanskeligt kan staa for en kritisk Betragtning, og maaske ogsaa ud fra det Synspunkt, at det maa være en Hovedregel — deri er jeg ganske enig med den højtærede Minister —, at hvis en af Rigsdagen vedtaget Lov skal ændres, maa det ske ad den normale Vej gennem Fremsættelse af et nyt Lovforslag for Rigsdagen. I denne Forbindelse vil jeg gerne spørge, fordi jeg ikke er klar over det, i alt Fald ikke har set noget om det, om det nævnte Cirkulære er sat ud af Kraft ved et Kontracirkulære, om der nu i Sygekasserne administreres efter Loven eller fremdeles efter Cirkulæret af 19. December 1929, hvor Ministeren — man kan ikke se bort fra, at det maa betyde noget i denne Forbindelse — taler om, at det er et hævdvundet Princip, at ubemidlede Personer af Arbejderklassen under alle Omstændigheder maa være adgangsberettigede til Sygekasserne — det er Ord, der ikke findes i Loven. Dette Forhold kan blive af Betydning ved Behandlingen af det fremsatte Forslag til Lov om Ændring af § 6. Jeg skal ikke sige mere om Cirkulæret, men kun gøre et Par Bemærkninger om selve Lovforslaget.

Ved Sygekasselovens Revision i 1927 blev der i § 6 indsat det omtalte Stykke:

„De Indtægts- og Formuegrænser, som fastsættes i fremtidige Bekendtgørelser, skal være ens for alle“;

det forekommer mig, at denne Bestemmelse er et simpelt Retfærdighedskrav, og at der ikke kan fremføres en eneste saglig Grund